

REDAKCIJOS ŽODIS

Jūsų rankose – antrasis šių mokslo metų „Pertraukos“ numeris. Ką norime juo pasakyti? Tiesą sakant, norėtume čia sudėti viską viską – kas vyko, vyksta ar vyks po mūsų gimnazijos stogu ar net už jos ribų. Norėtusi pasidalinti tuo, kuo šiandien gyvename, kuo didžiuojamės ne tik tam, kad visi sužinotų, bet ir, kad ilgam išliktų... Argi nesuvirpintų širdies, jei po daugelio metų, pavyzdžiui, klasės susitikimo metu, pageltusiuose senuose „Pertraukos“ numeriuose, kurie kantriai muziejuje ar bibliotekoje lauktų Jūsų sugrįžtančių, rastumėte įrašytą savo vardą ar senoje mokyklinių metų nuotraukoje - save... O jeigu ją netyčia aptiktų Jūsų vaikai ar anūkai?..

Mūsų gimnazijoje gyvenimas virte verda. Mes, jaunieji korespondentai, vos spėjame suktis, juk dauguma esame tik pradėję savo žurnalistinę karjerą... O ir darbo rankų kartais pritrūksta. Labai ačiū informatikos mokytojai Ingai Rulienei, kuri drauge su savo būrelio nariais noriai prisijungė prie laikraščio leidimo. Tikimės, kad jų dėka „Pertrauka“ taps patrauklesne. Taip pat dėkojame visiems, kurie patys mus susiranda, pakviečia į savo renginius, paprašo apie juos parašyti ar net atsiunčia savo straipsnius! Tad dabar imkite, skaitykite, sužinokite ar prisiminkite!

Redakcija

AKTUALU

Padėkime stokojantiems!

Labdaros ir solidarumo akcija „Gerumas mus vienija“ tęsiama! Panevėžio Vaikų dienos užimtumo centras prašo MŪSŲ pagalbos. Padėkime vaikams, stokojantiems maisto, avalynės, drabužių, kanceliarinių prekių ir begalinės meilės.

Panevėžio Vaikų dienos centras globoja vaikus nuo pačių mažiausių iki paauglių. **Centro tikslas:** siekti ugdyti visapusišką jauno žmogaus asmenybę, įtraukiant visų asmenybės aspektų ugdymą – socialinį, dvasinį, moralinį, intelektualinį, fizinį. Šį centrą lanko vaikai, kurie yra iš asocialių šeimų. Jiems pagalba yra labai reikalinga, nes tėvai neišgali pasirūpinti savo vaikais. Mūsų pagalba padėtų bent šventas Kalėdas jiems paminėti oriai. Praėjusių metų pavyzdys: žiemos vidurys - sausio pradžia, šaltukas jau gerokai paspaudęs. Viena dienos centro vadovė paklausė mažos mergaitės: „Kodėl nebeateini pas mus?“, mergaitė atsakė:

„Neturiu žieminių batukų, o su vasariniais kojytės šąla“. Šis graudus vaizdas byloja apie sunkią globojamų vaikų padėtį.

Direktorios pavaduotoja ugdymui Ramutė Stasevičienė kviečia: „Visus kviečiu ir prašau padėti stokojantiems vaikams. Parodykime solidarumą ir atjautą bei bendrystę šiuo šventiniu metu“. Paramą reikia nešti į 68 kabinetą. Panevėžio Vaikų dienos centro direktorė - sesė Daiva Tamoševičiūtė. Jei norite paaukoti arba sužinoti daugiau informacijos, skambinkite šiuo telefono numeriu: 8 65 448071. Vaikų dienos centro savanoriai kviečia visus, kuriems trūksta veiklos ir giliai širdyje jaučia troškimą padėti kitam, užsukti pas juos, į Panevėžio Vaikų dienos užimtumo centrą, ir jie VISADA priims į savo draugišką savanorių būrį!

Ovidijus Antanaitis, 4a kl.

Kalėdinių renginių grafikas:

gruodžio 16 - 21 dieną, aktų salėje vyks I-IV kl. vakarai madų savaitė „Ne Milanai“:

IV kl. vakaras - **16 dieną**;
I ir II kl. vakaras - **20 dieną**;
III kl. vakaras - **21 dieną**.

Nuo gruodžio 5 iki 14 dienos bus organizuojama Kalėdinė labdaros akcija „Gerumas mus vienija“ (daiktus nešti direktoriaus pavaduotojai ugdymui Ramutei Stasevičienei).

Gruodžio 23 dieną - Advento rytmetys „Advento tylos tiltas“. Nepamokinė diena. **9 val.** renginys valgykloje. Nuo **10 val.** renginiai klasėse.

Pirmokų adaptacija

Šiais mokslo metais į "Minties" gimnaziją atėjo 118 pirmokų (56 mergaitės ir 62 berniukai). Taigi, kaip matome, daugiau berniukų negu mergaičių. Norėdama išsiaiškinti, kaip čia adaptavosi naujokai, psichologė Asta Diržinauskienė pateikė pirmokams apklausą, kurioje dalyvavo visi mokiniai. Respondentai turėjo įvertinti savo savijautą gimnazijoje dešimties balų sistemoje. 93% pirmokų parašė, kad jaučiasi labai gerai/gerai. Iš minėtos apklausos paaiškėjo, kad mokyti šioje gimnazijoje pasirinko patys. Pirmokai teigė, kad čia jaučia didesnį reikalavimą mokymuisi, labiau kontroliuojamas lankomumas. Apklausos rezultatai parodė, kad I-ųjų klasių mokiniai „Minties“ gimnazijoje adaptavosi sėkmingai.

Donata Kavoliūnaitė ir Simona Milinauskaitė, 1e kl.

Mokinių Parlamentas informuoja

Mūsų gimnazijoje vyko diskusija, kurioje buvo aptarti gimnazijos plusai ir minusai. Konferencijoje seniūnų taryba pristatė klasėse aptartus gimnazijos privalumus bei joje kylančias problemas ir kartu su Mokinių Parlamentu išskyrė 5 gimnazijos teigiamas ir 5 neigiamas savybes.

Teigiamos gimnazijos savybės:

- ❖ aukšta mokytojų kvalifikacija;
- ❖ mandagi bendruomenė;
- ❖ didelė renginių įvairovė;
- ❖ aktyvus gimnazistų dalyvavimas olimpiadose ir aukšti pasiekimai;
- ❖ pakankamai modernus mokymosi inventorius.

Neigiamos gimnazijos savybės:

- ❖ valgykloje mažai sėdimų vietų, lėtas aptarnavimas;
- ❖ lėtas aptarnavimas rūbinėje;
- ❖ rakinami gimnazijos vartai;
- ❖ priimami mokiniai su žemais mokymosi vidurkiais, žema gimnazistų mokymosi motyvacija;
- ❖ mokytojų ir darbuotojų vaikai mokykloje.

Diskusijos pabaigoje išrinkti atstovai, pristatysiantys gimnazijos plusus ir minusus, kuriuos aptars kartu su gimnazijos administracija.

MP

❄️ MŪSŲ RENGINIAI ❄️

Renginys, tapsiąs tradicija?!

Gimnazijos vardadienio proga vyko daug įvairių renginių. Vienas iš jų buvo konkursas „Chorų karai“, kuriame dalyvavo mokytojai, 1-4 klasių mokiniai ir jų tėvai. Šio nuostabaus renginio koordinatore - Birutė Beresnevičienė, o jai talkino muzikos mokytojos Eglė Stasevičiūtė ir Ligita Dauderienė. Rengėjų tikslas buvo skatinti mokinių kūrybinę saviraišką, aktyvinti jų dalyvavimą gimnazijos kultūriniame gyvenime, stiprinti tėvų ir vaikų santykius įprastinėje ir nekasdienėje aplinkoje, lavinti gimnazistų bendravimą ir kūrybinius įgūdžius. Konkursas vyko keturias dienas. Kasdien rungėsi vis

kitos klasės. Dalyvaujančias komandas vertino komisija, sudaryta iš tėvų ir mokytojų, kuriuos po vieną iš savo būrio delegavo kiekviena komanda. Komisija konkurso dalyvius vertino nuo 0 iki 10 balų. Žiuri buvo sunku nuspręsti, kurios komandos vertos nugalėtojų vardo, nes visos parodė savo išradingumą, kūrybiškumą ir originalumą. Tačiau po sunkių svarstymų buvo išrinkti nugalėtojai iš kiekvienos klasės po vieną: 1a, 2b, 3c ir 4c. Visos dalyvavusios komandos gavo po skanų šakotį. Renginys ėjosi sklandžiai, nors buvo keletas nesusipratimų, bet organizatoriai viliasi, kad šis renginys liks tradicija.

„Chorų karų“ nugalėtojų iš 4g atsiliepimai:

Pirmą kartą „Minties“ gimnazijoje pasirodė „Chorų karai“ sulaukė ypač didelio pasisekimo. Mes, 4g klasės mokiniai, džiaugsmingai sutikome priimti mestą iššūkį ir ėmėmės darbo, kurdami savo pasirodymą. Ypač dėkingi turėtume būti choro vadovui Jonui Meidui, be kurio pagalbos nebūtume nugalėję. Ko gero, šis renginys dar ilgai primins saldų pergales skonį ir šiltas akimirkas.

4g klasės spaudos atstovė Agnė Janonytė

Ugnė Jakaitytė, 1e kl.

Nuotraukoje: herbų pristatymas.

Pasidomėjome savo šeimų praeitimi

Prieš pat rudens atostogas muziejinių ir tautosakininkų būrelių vadovės E.Gedraitienė bei D.Karkazienė, dailės mokytojas metodininkas K.Paškevičius kartu su būriu savo ugdytinių gimnazijos muziejuje atidarė parodą „Mano giminės herbas“. Šių mokytojų paskatinti gimnazistai, pasidomėję savo šeimų praeitimi, panoro ja pasidžiaugti ne tik klasės draugų būryje, bet ir pasidalinti tuo su visa gimnazijos bendruomene. O juk didžiutis tikrai buvo kuo! Pasirodo, šalia mūsų vaikšto tikrų tikriausi bajorų palikuonys! O tokių - ne vienas ir ne du! Kaip įrodymą savo bajoriškos kilmės jie pristatė giminės herbus.

Savo garbinga giminės praeitimi didžiuojasi 2b klasės gimnazistė **Laura Krulytė**. Jos pristatytas herbas buvo kone gražiausias, mat jį puošia už dalyvavimą Žalgirio mūšyje iš Radvilų giminės gauti ragai, simbolizuojantys giminės garsumą. Taip pat savo bajoriška kilme galėtų puikuotis ir mūsų gimnazijos abiturientas **Ernestas Sologubovas**, kuris savo giminaičiais, kilusiais iš slavų kraštų dar nuo 17 a. ir dalyvavusiais mūšiuose su lenkais, susidomėjo tik dabar. Anksčiau turėjusios garbingą praeitį yra kita gimnazijos abiturientė **Brigita Savičiūnaitė** ir 2b klasės gimnazistė **Gabrielė Indriūnaitė**. Pastaroji pristatė pačios sukurtą giminės herbą. Savo bajoriškomis giminės šaknimis galėjo pasigirti ir chemijos mokytoja **Genovaitė Kulbienė**, pateikusi raštininkų rašytus dokumentus.

Konkurso „Mano giminės herbas“ sumanytojai vylėsi, kad ši paroda paskatins daugiau gimnazistų pasidomėti savo šeimos praeitimi. Ir visai nesvarbu, kad savo artimųjų tarpe neaptiksite bajoriškos kilmės ženklų. Žinoti apie savo protėvius yra ne mažiau garbinga.

Laikraštis „Pertrauka“

Kviečiame aplankyti dailės parodas!

Mūsų gimnazijoje šiuo metu veikia „Abiturientų baigiamųjų darbų paroda“. Ji eksponuojama prie tikybos kabineto (Nr. 39). Čia dalyvauja glaudžiai tarpusavyje bendradarbiaujančios „Minties“ ir „K.Paltaroko“ gimnazijos. Parodoje galima pasigrožėti šių mūsų gimnazistų: Roko Šulskio, Linos Kvedaraitės, Marijos Rudokaitės, Amelijos Godytės bei prie jų prisijungusių K.Paltaroko gimnazijos auklėtinių: Martyno Breivės, Mildos Butkytės ir Martyno Liepos darbais.

Nelikite nepamatę ir pirmokų parodos „Improvizacijos pagal M.Čiurlionį“, eksponuojamos mūsų gimnazijos skaitykloje. Tai - integruotas dailės ir muzikos projektas. Čia pateikti Arnoldo Garšvos, Dianos Pušnytės, Dovilės Oksaitės, Agnės Adomonytės, Manto Šeštoko iš 1a kl., levos Zigmantavičiūtės ir Godos Gailiūšytės iš 1b kl., Grėtos Grigaliūnaitės, Šarūnės Vizbaraitės, Žygimanto Kriščiūno, Ugnės Tvarijonaitės, Lauros Kavaliauskaitės, Rasos Sadauskaitės, Erikos Rudytės iš 1c kl., Pauliaus Norvaišos, Karolio Miknos, Ingridos Ribokaitės, Grėtos Steponavičiūtės iš 1d kl. bei Ingos Gaurilkaitės ir Pauliaus Kučiausko iš 1e kl. darbai.

Ričardas Tunkevičius, 1e kl.

Gerumas mus vienija

2011m. lapkričio 29 dieną Šventos Kotrynos Sienietės ateitininkų kuopa organizavo akciją „Gerumas mus vienija“. Ji organizuojama jau antrus metus per adventą. Akcijos tikslas – parodyti mūsų gimnazijos bendruomenės solidarumą ir užuojautą, sunkiai sergančiam mūsų gimnazijos bendruomenės nariui, kurio ateinančiu metu laukia sunki operacija (dėl etikos sumetimų vardo ir pavardės neatskleisime, kam buvo padėta, tikimės supratingumo).

Ateitininkės merginos ir vaikinai namuose iškepė apie vieną dešimtį skanių pyragų ir beveik tortų. Greičiausiai išgaravo Gretos Slivkaitės šokoladinis pyragas. „Tai - šeimos subrandintas receptas, kuris yra perduodamas iš kartos į kartą“ – pasakojo ji. Gaila, kad akcija tetruko vos dvi pertraukas, nes alkanos akys vis ieškojo ir ieškojo skanumynų.

Mokytoja Elena Globienė dėkojo ir dėkausi, kad mūsų gimnazijos bendruomenė yra solidari ir užjaučianti nelaimės akimirkoje. Akcijos metu, surinkta 300 Lt, kurie perduoti sergančio vaikino šeimai. Šventos Kotrynos Sienietės ateitininkai dėkoja visiems, prisidėjusiems prie akcijos, ir linki sulaukti šiltų, jaukių Šv. Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų.

Ovidijus Antanaitis, 4 a kl.

„Mintis“ – panevėžiečiams

Gruodžio 17 dieną mūsų gimnazijos vaikinai ir merginos kartu su technologijų mokytojomis Daiva Gronskiene ir Jolanta Simonavičiene dalyvavo miesto mugėje ir vykdė akciją „Kalėdinių žaisliukų dirbtuvės“. Penkiomis iš Europos Sąjungos struktūrinių projektų gautomis mezgimo mašinomis gimnazistės mokė megzti riešines, blaudzines bei kalėdinių žaisliukų dekoracijas. Trečiokė Aušra Sakalauskaitė pasakojo, kad „vieni žmonės bijo

prieiti ir išmėginti, pažiūri ir praeina, kiti drąsiai pabando, o dar treti bijosi, kad reikės už kažką susimokėti, užmetę akį mikliai pabėga prie kitos palapinės“. Paklausiau vienos moterėlės, kaip sekasi gaminti žaisliuko aksesuarą? Ji teigė, kad labai lengva, mezgimo technologiją palyginama su mėsos malimo mašinėle, o kita moterėlė nusijuokė, kad ši sukasi „kaip centrifūga“. Panelės tikino, jog išgirdo įvairiausių komentarų, bet labai nudžiugusios tęsė toliau, mat penkios dešimtys žaisliukų iškeliavo į panevėžiečių namus. Pasidomėjome, kiek laiko trunka pagaminti žaisliuką? Atsakymas nustebino - tik 5 – 7 minutes. O paklausus, kodėl moksleiviai ir moksleivės dalyvauja šioje akcijoje, išgirdome labai paprastą atsakymą, kad „įdomu mokinti kitus žmonės mezgimo, bendrauti ir būti matomais, kaip aktyviais ir pavyzdiniais gimnazistais“.

Ovidijus Antanaitis, 4a kl.

Muziejui - dveji

Š. m. gruodžio 9 dieną mūsų gimnazijos muziejui sukako dveji. Ta proga pakalbinome muziejaus vadovę Emiliją Gedraitienę.

„PERTRAUKA“: Sveikiname Jus ir Jūsų būrelio narius, š.m. gruodžio 9 dieną sulaukusius antrojo gimnazijos muziejaus gimtadienio! Kaip paminėjote šią sukaktį?

Emilija Gedraitienė: Vyko popietė „Kas svarbu?“, kurioje dalyvavo būreliečiai muziejininkai, direktorius, pavaduotoja neformaliajam ugdymui, mokytoja Aleksandra Neverienė (muziejaus įkūrėja) ir kiti gimnazijos bendruomenės nariai. Labai kvietėme mokytojus, šiais metais pradėjusius dirbti mūsų gimnazijoje. Džiugu, kad tokių buvo; su gimnazijos istorija gana nuosekliai susipažino biologijos mokytoja Inga Mašauskienė.

„PERTRAUKA“: Kaip ir kam gimė mintis įkurti muziejų? Kaip manote, kodėl taip ilgai jo neturėjome?

Emilija Gedraitienė: Administracijai jau senokai kirbėjo mintis apie muziejų. Ją įgyvendino tuo metu direktoriaus pavaduotoja dirbusi Aleksandra Neverienė, nusprendusi nelaukti patogesnių laikų, o ekspoziciją, parengtą mokyklos 20-mečiui, pervadinti muziejumi ir toliau plėtoti. Kaip popietės „Kas svarbu?“ metu teigė direktorius E.Samas: „Tai padaryta pačiu laiku, gal net lengviau būtų buvę visko neišblaškius ir pradėjus kaupti po mokyklos 15- mečiui skirtų renginių“.

„PERTRAUKA“: Kas čia eksponuojama?

Emilija Gedraitienė: Ekspoziciją sudaro keli skyriai, jei galima taip pavadinti. Tai 1) mokyklos istorija, popamokinė veikla nuotraukose ir albumuose ir ekspozicija apie senelių mokyklą, 2) įvairių akcijų, projektų, renginių išliekamąją vertę turintys darbai ir naujų suformuotų klasių prisistatymai, 3) mokytojų metodinės veiklos apžvalgos, 4) reprezentacinė dalis su gimnazijos atributika, simboliais, leidiniais, 5) informacinė statistika nuo mokyklos įkūrimo iki šių dienų.

„PERTRAUKA“: Kada galima aplankyti šį muziejų, o gal jis atidaromas tik per tam tikras šventes?

Emilija Gedraitienė: Muziejus nėra visada atvira erdvė, nes yra eksponatų, kurie ypač vertingi. Todėl jį apžiūrėti galima suderinus su muziejininkais ar vadove. Tam tikrų švenčių metu (apie tai būna paskelbta) muziejus atviras ir pertraukų metu.

„PERTRAUKA“: Ar daug lankytojų sulaukiate?

Emilija Gedraitienė: Muziejus lankomas, dažniau jį užsuka mūsų absolventai, gimnazijos svečiai, kitų mokyklų muziejininkai, naujai suformuotų klasių mokiniai, renginius-klasės valandėles veda iniciatyvesnių klasių vadovai.

„PERTRAUKA“: Kokia veikla užsiima muziejininkai? Ar priimtumėte į savo komandą ja susidomėjusius naujus narius?

Emilija Gedraitienė: Muziejininkų veikla atitinka mokyklinio muziejaus nuostatus. Pirmiausia tai eksponatų kaupimas, registravimas, ekspozicijų tvarkymas, įvairių renginių organizavimas, dalyvavimas projektuose, ekspedicijose. Mes ir dabar renkame medžiagą ir pagal pasirinktą temą „Gimnazija - Nepriklausomybės amžininkė“ dalyvaujame LJT organizuojamoje kraštotyrinėje ekspedicijoje, mokyklų muziejų apžiūroje. Mūsų būrelio pagrindą sudaro daugiausia ketvirtokai, bet turime ir trečiokų, ir pirmokų. Kviečiame ir priimame naujus narius, kuriems būtų įdomu ir norėtų konkrečios veiklos.

„PERTRAUKA“: Ko norėtumėte sau palinkėti?

Emilija Gedraitienė: Dveji metai - nedidelė sukaktis. Todėl palinkėtume sau irgi kukliai: turėti žingeidžių muziejininkų. Jei tokių bus, muziejus turės veidą ir vertę.

„PERTRAUKA“: To Jums ir linkime! Dėkojame už pokalbį.

Nuotraukose - akimirkos iš muziejaus antrojo gimtadienio.

Lenktynės su lokiais

Š.m. rugsėjo 21d. mes, 4g klasės mokiniai, vykome į Lokės pėdą, kur smagiai ir nuotaikingai praleidome laiką. Žinoma, neapsiėjome ir be spontaniškų nuotykių. Drauge pasitarę, nusprendėme bendraklasiui Linui padovanoti šuolį su skraidykle, o Linas mums suteikė puikų reginį. Džiaugėmės ne tik Lokės pėdos teikiamomis pramogomis, bet ir puikia kompanija. Negalime pamiršti ir vairuotojo, kuris visą kelią palaikė puikią atmosferą ir leido pasijusti tikrais turistais.

4g klasės spaudos atstovė Agnė Janonytė

Deimantai.
Ivetos Vaitonytės, 4k kl. nuotr.

Penktadienį, magijos dieną

2011.11.11 dalis mūsų gimnazijos ketvirtokų išvyko į Vilnių kartu su gamtos mokytojų palyda: Daiva Stančiauskiene, Ona Liškauskiene ir Regina Vezbergiene. Sostinėje aplankėme seniausią geologijos muziejų Lietuvoje, įsikūrusį Vilniaus universitete.

Labiausiai visiems atmintin įstrigo didžiulė mineralų gausa ir nežemiškas jų grožis, kuris vertė užgniaužti kvapą. Gimnazistus, ypač paneles, sužavėjo brangiausieji - perlas ir deimantas. Čia dirbanti dėstytoja mums papasakojo ne tik apie mineralus ir jų kilmę, bet ir apie geologijos, geografijos ir biologijos studijas Vilniaus universitete. Turėjome progą pažvelgti į įvairius mineralus pro mikroskopą. Taip jie

atrodo dar įspūdingiau. Taip pat aplankėme planetariumą. Tai vienintelis Lietuvoje ir Baltijos šalyse specializuotas astronomijos ir gamtos mokslų informacijos centras, kurio kupolo formos žvaigždžių salėje unikalia projekcine aparatūra rodomas įvairiose Žemės vietose stebimas žvaigždėtas dangus ir jame vykstantys reiškiniai. Čia, stebėdami projektoriaus sukurtą žvaigždėtą dangų, išgirdome daug informacijos apie meteorus, žvaigždynus, Saulę, Mėnulį, Paukščių Taką ir žvaigždes. Informacija, kurią išgirdome seanso metu, sudomino gimnazistus, bet sužavėtos liko ir mokytojos. Kiekvienas iš mūsų išgirdo ką nors naujo ir įdomaus.

Dieną, kupiną žinių apie įvairius mineralus geologijos muziejuje ir apie astronomiją planetariume, baigėme grožėdamiesi rudeniniu sostinės vaizdu.

Agnė Urbovaitė, 4h kl.

Mūsų gimnazistės dalyvavo Respublikinėje moksleivių gamtos mokslų konferencijoje

Gruodžio 2 dieną Šiaulių miesto Simono Daukanto gimnazijoje vyko Respublikinė moksleivių gamtos mokslų konferencija. Joje dalyvavo mokytojai, 8-12 klasių mokiniai ir keli studentai iš Panevėžio, Kauno, Tauragės, Jurbarko, Radviliškio, Pakruojo, Akmenės bei kitų Lietuvos rajonų. Konferencijoje buvo nagrinėjamos aktualios ekologijos, biologijos ir kitų gamtos mokslų problemos, pristatomi moksleivių tiriamieji darbai.

Mūsų gimnazijai atstovavo biologijos mokytoja I. Mašauskienė su keliomis savo ugdytinėmis. Elvina Gurskytė, Kornelija Stoškutė, Diana Urbštanaitė ir Gabija Jablonskytė pristatė pranešimą „Kaip tausoti energijos išteklius“, o Šarūnė Vizbaraitė ir Ugnė Tvarijonaitė iš 1c kl. - tyrimą „Kaip mes suprantame sveiką gyvenseną“. Prieš renginį Šarūnė su Ugne mūsų gimnazijos pirmokams buvo išdalinusios anketas apie sveiką gyvenseną. Šios apklausos rezultatus pristatė jau minėtame renginyje. Po apklausos paaiškėjo, kad pačią sveikos gyvensenos sąvoką moksleiviai supranta, bet labai žino, kaip tai pritaikyti realiame gyvenime.

Karolina Mikoliūnaitė, 1e kl.

Ugnė ir Šarūnė jau pristatė savo tyrimą.

Mūsiškių stendinis pranešimas.

Kultūros lobių beieškant

Visada yra šaunu, kur nors nukeliauti, ką nors naujo pamatyti, patirti, sužinoti ar išgirsti. Todėl manau, kad nedaug žmonių gali atsispirti kelionei į miestą, kuriame yra saugomi kultūros lobiai. Būtent todėl aš ir pilnas autobusas gimnazistų vykome į buvusią laikinąją Lietuvos sostinę, Kauną, apžiūrėti šio miesto įžymiųjų. Į didmiestį riedėjome autobusu, ir net sunku įsivaizduoti, kaip garsusis lietuvių tautos istorikas bei švietėjas S. Daukantas, kuris, būdamas toks pat jaunas kaip ir mes, pėsčiomis patraukė į Vilnių, kad galėtų šviestis. Apipinta legendomis jo kelionė galų gale baigėsi pasiekus tikslą. Tikslą pasiekėme ir mes, nors ir ne pėsčiomis, bet su dideliu noru - mokytoja pranešė, kad pirmiausia aplankysime Salomėjos Nėries memorialinį muziejų.

Muziejus įkurtas poetės Salomėjos Nėries name Palemone, kuriame ji gyveno 1937-1941m. Pastebėjau, kad čia skiriamas labai didelis dėmesys bendrajai tvarkai palaikyti: visi lankytojai, prieš įžengdami į muziejaus patalpas, privalo apsiauti apsauginius maišelius ant batų, kaip vėliau paaiškėjo, jog tai privaloma visuose memorialiniuose muziejuose. Gidė pasakojo, jog šis namas pastatytas pagal poetės vyro Bernardo Bučo projektą. Didelį įspūdį paliko tai, kad kambariai yra labai maži, o laiptai be galo siauri, lyg žmonės būtų buvę daug mažesni. Šiame name atkurti keturi memorialiniai kambariai: Bernardo Bučo dirbtuvė, S. Nėries darbo kambarys, šeimos svetainė ir miegamasis. Čia galėjome pamatyti ne tik asmeninius daiktus, bet ir tarpukaryje gamintus baldus. Labai neįprastai atrodė poetės miegamasis - lova buvo pastatyta ant

aukštos medinės pakylės nišoje, kurią galima pasiekti iš dviejų kambarių.

Antrasis mūsų kelionės etapas buvo Pažaislio vienuolynas. Didelis, įmantrus baroko stiliaus pastatas pasirodė tylus ir paslaptingas. Vien tik tas paprastas žodis „vienuolynas“ man reiškė ramybę bei susikaupimą. Esu nemažai matęs filmų apie vienuolius iš Rytų, kurie visą savo gyvenimą praleidžia užsidarę tyloje ir yra atsiriboję nuo pasaulio. Manau, daug žmonių norėtų sužinoti, kodėl vienuoliai tokie yra? Žinoma, tarp jų ir aš.

Pažaislio vienuolynas buvo šiek tiek kitoks, nei tikėjau pamatyti. Vos tik įžengus į vidų, mus pasitiko miela vienuolė, kuri prižiūri šį pastatą. Ji mums aprodė pagrindines vienuolyno vietas, papasakojo ilgą jo gyvavimo istoriją. Tikrai neįtikėtina, jog kadaise tokia marmurinėmis sienomis vienuolyne gyveno tik 24 vienuoliai. Jie būdavo smulkaus sudėjimo, nes nevalgydavo mėsos bei, žinoma, negerdavo svaigiųjų gėrimų. Įspūdį paliko ir leidimasis į rūsį. Siaura ir tamsi anga nesustabdė nė vieno mokinio. Visi apžiūrėjo nediduką, apsamojusį rūsį, kuris neteikė jaukumo, tačiau tai buvo tikrai verta pamatyti. Dar vienas šaunus dalykas buvo tai, kad įėjimas į vienuolyną buvo raktos formos. Jį galima pastebėti tik iš dangaus.

Kelionė buvo tik įpusėjusi. Toliau aplankėme senamiestį. Jame mūsų tikslas buvo plačiau susipažinti su Maironio ir Vaižganto gyvenimu. Įžengėme į Maironio apartamentus, kuriuose jis gyveno su seseria. Iš karto dėmesį patraukė išgirstas garsas, kurį skleidė mažos kanklės, pritaisytos prie durų. Tęsinys 8 psl. >

Kultūros lobių beieškant

< Pradžia 7 psl.

Vos tik atvėrus duris, Maironio butą užlieja švelni melodija. Gidė mums parodė visus aštuonis kambarius. Papasakojo, ką paprastai Maironis juose veikdavo. Maironis buvo veiklus bei bendraujantis žmogus. Visa tai parodė nemaža krūvelė vizitinių kortelių, kurios dar išliko iki dabar ir yra eksponuojamos buto prieškambaryje. Dalyvavome edukacinėje programoje, kuri padėjo labiau pažinti Maironio gyvenimą. Buvo smagu sužinoti, jog jis mėgo kolekcionuoti akmenis. Daugeliui tai sukėlė šypseną.

J. T. Vaižganto memorialinis butas buvo šiek tiek kuklesnis nei Maironio, jis įkurtas Kauno centre, Aleksoto gatvėje esančiame keturių kambarių bute, kurį rašytojas nuomojo iš prieškarinio laikų gydytojo Petro Musteikio. Vaižgantas čia praleido paskutinius dvylika savo gyvenimo metų. Mes turėjome galimybę susipažinti su tų laikų interjeru, pasiklausyti pasakojimo apie Vaižgantą. Labiausiai įsidėmėjau tai, kad Juozui Tumui-Vaižgantui didžiausia vertybė buvo knyga, kurią paskolinęs jis siekė susigrąžinti bet kokia kaina, atvirščiai, nei pinigus. Šie jam nieko nereiškė, juos skolino visiems, jei tik turėjo.

Paskutinis kelionės tikslas buvo pakilti funikulieriumi ir aplankyti Kristaus Prisikėlimo bažnyčią. Visą dieną prabuvęs muziejuose nebeturėjau noro ten eiti, nes nemaniau, kad galiu pamatyti kažką naujo bažnyčioje... Tačiau užsikėlus senu funikulieriumi ir įėjus pro Kristaus Prisikėlimo bažnyčios duris, mano nuomonė pasikeitė. Pirmą kartą savo gyvenime pamačiau tokią neįprastą bažnyčią. Ji buvo visiškai kitokio stiliaus, moderni, su marmuro grindimis, stikliniu liftu, kuriuo pasikėlus galėjai atsidurti ant stogo ir nuo ten matyti visą Kauną! Būnant ten, net neatrodė, kad esi bažnyčioje, ir tai tikriausiai visiems laikams pakeitė mano nusistovėjusį požiūrį. Taip pat nusileidome į rūšį, kuris pribloškė prabangiu ir naujovišku dizainu, be to, ten yra įrengta konferencijų salė, kolumbariumas, kur palaidoti įžymus kunigai: Feliksas Kapočius, Antanas Paškus ir Arvydas Petras Žygas.

Galiosiai grįžome atgal į autobusą ir keliavome namo. Vieni objektai patiko mažiau, kiti daugiau, tačiau apibendrinus - ekskursija buvo tikrai įdomi. Šimtą kartų yra įdomiau sužinoti apie įvairius rašytojus, jų gyvenimą pačiam būnant ten, nei sėdint pamokose ir klausant mokytojos pasakojimų, todėl manau, kad gimnazijoje turėtų būti organizuojama daugiau tokių išvykų.

Mantas Neviera ir Dominykas Kuncė, 3b kl.

Padovanokime skaitymo malonumą kitiems!

Juk kiekvieno namuose yra žurnalų. Nauji jų numeriai keičia senus, o perskaityti tampa nebereikalingi. Kur juos dėti?

Lengviausia būtų tiesiog išmesti, tačiau neverta. Savo perskaitytus ne senesnius kaip šių metų žurnalus galite padovanoti mūsų gimnazijos bibliotekai. Juos čia galės skaityti kiti. Prie šios akcijos kviečiame prisidėti visą bendruomenę.

Karolina Mikoliūnaitė, 1e kl.

SPORTAS

Sveikiname!!!

Sveikiname Panevėžio „Mintis“ gimnazijos 2011-2012 m. tarpklasinių antroklų futbolo varžybų nugalėtojus: 1-ąją vietą iškovojusią 2b klasę rezultatu 7:4, 2-osios vietos laurus nusikynusius 2f klasės sportininkus, kurių rezultatas - 4:7. Taip pat sveikiname 2c, kuri laimėjo 3-iąją vietą rezultatu 10:13. Pralaimėjusiesiems linkime nenukabinoti nosies ir pasistengti laimėti kitais metais.

Sveikiname Panevėžio miesto mokyklų rinktinių vaikinių krepšinio varžybų nugalėtojus, užėmusius 1-ąją vietą. Tai pat sveikiname merginas, kurios tose pačiose varžybose iškovojo 2-ąją vietą. Artūras Kalenda, 1e kl.

„Pertraukos“ jaunieji korespondentai ir jų vadovė Vaida Batavičienė dėkoja visiems, prisidėjusiems prie laikraščio leidimo ir linki smagiai praleisti artėjančias didžiąsias žiemos šventes bei atostogas! Kitas numeris planuojamas jau pavasariop!

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių g. 40, Panevėžys LT – 37119

DĖMESIO! Laikraštį „Pertrauka“ galima perskaityti ir internete:

http://www.mintis.panevezys.lm.lt/mokykla/ivykiu_apzvalga.htm

